

N:o 185.

Af herr **O. G. Eklund** i Stockholm, *om anslag till understödjande af arbetet för nykterhetens befrämjande.*

Under åren 1895, 1896, 1897 och 1898 har till Svenska nykterhetssällskapet utgått ett statsanlag å 4,000 kronor att mot redovisnings-skyldighet användas till utgifvande och spridande af nykterhetsskrifter. Kongl. Maj:t har äfven för 1899 äskat samma anslag för angifna ändamål.

I en motion till 1897 års riksdag begärde ett större antal af Andra Kammarens ledamöter, att Riksdagen måtte bevilja ett anslag för 1898 å 25,000 kronor att disponeras af en utaf K. Maj:t tillsatt kommission med uppdrag att utgifva och sprida nykterhetsskrifter. Denna motion blef emellertid icke bifallen, dock uttalades under debatten inom nämnda kammare sympatier för, att staten borde lemna äfven den aktiva nykterhetsrörelsen — den, som omfattas af landets bredare lager — något ekonomisk understöd. Dock ansågs summan 25,000 kronor vara väl högt tilltagen.

Undertecknad vågar därför i år återkomma med en framställning i ärendet, ehuru med något förändradt yrkande.

Det skulle hos nykterhetsföreningarnas medlemmar väcka glädje och tjena till uppmuntran i det hårda och för dem många uppoffringar och kostnader kräfvande nykterhetsarbetet, om staten gäfvde dem lika så väl som det mera teoretiskt arbetande Svenska nykterhetssällskapet en ekonomisk handräckning.

I Norge lemnar staten sedan många år tillbaka bidrag åt nykterhetsföreningarna. För 1887 har detta anslag utgått med 12,000 kronor och efter de respektive föreningarnes medlemsantal sålunda fördelats: Det norske totalafholdsselskab 6,000 kronor, den norske afdelningen af goodtemplarorden 3,600 kronor, blåbandsföreningen 10,000 kronor, norska nationalgoodtemplarorden 600 kronor och Norges Kvinders afholdsselskab 800 kronor.

Det synes mig, att Sverige — som anses vara ett af de främsta nykterhetsbefrämjande länderna, ett land, hvori utländingar studera nykterhetsverksamheten — borde i likhet med våra grannland, ty äfven i Danmark och Finland lär statsanslag till de der verkande nykterhets-sällskapen förekomma, räcka en understödjande hand äfven åt de nykterhetssällskap, hvilkas arbete hufvudsakligen bedrifves bland och af den stora arbetarebefolkningen.

Min framställning afser icke att beröfva Svenska nykterhets-sällskapet dess andel, utan jag menar, att vid sidan af detta anslag borde finnas medel, hvaraf de större nykterhetsföreningarne i landet skulle kunna blifva delaktiga.

Mitt förslag går alltså ut derpå, att för 1899 ställes till Kongl. Maj:ts förfogande ett belopp — utom det Svenska nykterhetssällskapet tillerkända — af t. ex. 10,000 kronor att utgå till de hela landet omfattande nykterhetsorganisationer, hvilka inom viss utsatt tid ansöka om bidrag, att vid bidragets lemnande fästes det uttryckliga vilkoret, att de erhållna statsmedlen skola uteslutande användas till nykterhetsarbete på öfvertygelsens och upplysningens väg, hvadan alltså i ansökningen uppgift å sättet för medlens användande bör uppgifvas samt att, i händelse högre bidrag begäres än det af Riksdagen beviljade, fördelningen bör ske efter de ansökande organisationernas medlemsantal. Redovisningsskyldighet föreskrifves.

Jag hemställer alltså,

att Riksdagen måtte å extra stat för 1899 anvisa — utom de af Kongl. Maj:t för Svenska nykterhetssällskapets räkning begärda 4,000 kronor — ett belopp 10,000 kronor, att af Kongl. Maj:t, på ansökan af i landet verkande nykterhetsorganisationer, å dem fördelas till understödjande af nykterhetsarbetet på öfvertygelsens och upplysningens väg.

Stockholm den 28 januari 1898.

Oskar Eklund.